

Ensam i vinterdimman över Vallentunasjön

Tystnaden ligger över Vallentunasjön. Som ett utomjordiskt skepp har vinterdimman sakta sjunkit ner över sjön.

Solen kämpar frenetiskt för att tränga igenom och lösa upp dimman med sina värmande strålar.

Men det är en ojämnh kamp, precis när hon ser ut att lyckas tjochnar han till igen och hon får dra sig tillbaka återigen.

Den tunga vinterdimman stänger ute alla ljudförnimmelser, som ett lock över sjön. Är jag en ensam vandrare i ett okänt land?

Men plötsligt uppfattar jag något, från ett obestämt håll. Svisch, svisch. Svisch, svisch. En mörk siluett lösgör sig långsamt ur den tunga vinterdimman. En fågel? Nej, ingen fågel.

Och nu ser jag. En ensam skridskoåkare som lägger skär efter skär efter sig på isen. Svisch, svisch. Höger, vänster. Svisch, svisch. Med



Skridskoåkare i dimman.

FOTO: ANDERS BAUER

ett tydligt mål framför sig i dimman kämpar han på, varv efter varv.

I timmar pågår kampen. Hela dagen.

Och vinnare blir ... dimman.
Och skridskoåkaren ... kanske ...
i Krogrännet.

Anders Bauer